

paa den Maade, som det i det Væsentlige maa erkjendes at have været Tilfældet med dette Lovudkast. Jeg siger: i det Væsentlige; thi der er maasse enkelte Bestemmelser, som man af dette Hensyn kunde ønske lidt Forandring i; dog derved skal jeg i Dag ikke opholde mig.

Fremdeles vil jeg fremhæve ved Lovforslaget, at det, ligesom det har søgt at nærme den militære og civile Lovgivning til hinanden og at sammensmelte Hæren og Flaaden, har stræbt i selve Krigsstanden, saavidt det kunde lade sig gjøre, at fjerne i det Mindste en Del af de Stranker og den Adskillelse, der ogsaa i selve Straffene tidligere var mellem Befalingsmænd og Menige og mellem de forskjellige Klasser af Befalingsmænd indbyrdes. Jeg siger derved navnlig til, at Degradation, som tidligere var en særlig Straf for Underofficerer, er bleven afføkket, og at i Stedet derfor en fælles Straf: Bestillingsfortabelse, er bleven indført. Jeg tror, at denne Bestemmelse og den Tensdents, som dertigennem aabenbarer sig, og som stemmer saa godt med den Aand, der i Overrigt gaar igjennem vor nye Hærløb, vil møde stor Anerkjendelse.

Lovforslaget er fremdeles affattet saaledes, og det er Noget, som jeg fra mit Standpunkt lægger megen Vægt paa, at det paa ingen Maade foregriber det saare vigtige Spørgsmaal, der naturligvis nærmest hører hjemme i en Lov om den militære Rettergang, nemlig om det militære Værnething, hvorledes det bør indskrænktes og begrænses. Vrede Medlemmer ville vide, at for Dieblirket er det Tilfældet, i alt Fald udenfor Kjøbenhavn, at det militære Værnething omfatter alle en Militærperson's Sager, at altsaa enhver Sag, der opstaar mod Militære i Tjenesten, skal behandles ved det militære Værnething, hvad enten den er af borgerlig eller af kriminel Natur. Nu er der ingen Tvivl om — det er Noget, som saa at sige overalt i Verden er antaget — at borgerlige Sager bør ikke længere behandles ved det militære Værnething, men at de bør fortæres under Vedkommendes almindelige borgerlige Værnething. Men der er derimod Tvivl med Hensyn til Forbrydelser. Hvad Forbrydelser angaar, er

den Mistvælselse i de senere Aar kommen frem, baade i Udlandet og her, og her navnlig gennem en Mand, der tidligere har indtaget en betydningsfuld Plads her i Thinget (Scherming), at Militære kun burde behandles ved det militære Værnething for virkelig militære Forbrydelser, altsaa, som nys bemærket, for saadanne Forbrydelser, der begaas i eller imod den militære Tjeneste, hvorefter andre Forbrydelser, altsaa de almindelig borgerlige, ogsaa bør behandles ved det almindelige borgerlige Værnething. En saadan Mistvælselse, der staar i Strid med, hvad man tidligere har anset for rigtigt, er som sagt fremkommen i de senere Aar paa forskjellig Maade, og jeg anser det for en Fordel ved dette Lovforslag, hvad ikke gjaldt om det Lovforslag, som forelaa i Landsstinget ifjor, at det paa ingen Maade foregriber dette Spørgsmaals Afgjørelse. Saaledes som Lovforslaget er affattet, kan Lovet om den militære Rettergang faae enten det ene eller det andet Indhold, uafhængigt af dette Lovforslag, og det har man jo ikke Grund til Andet end at glæde sig over. Et andet Spørgsmaal, som ligeledes i den nyere Tid er opstaaet, er det dessto værre mindre klart, om Lovforslaget besvarer saa tilfredsstillende, og det er Spørgsmaalet om Retskyndiges, altsaa om Auditørers Nødvendighed ved Krigsretterne. Det er nemlig saaledes, hvad Flaaden angaar, utvivlsomt, at det meget hyppig vil hændes, at et Skib er ude paa Tozt, men her er aldrig Auditor tilstede, og hvad Hæren angaar, da er der Lande — det gjælder f. Ex. om Frankrig — i hvilke man ikke har Retskyndige til at besørge Retspleien, men hvor Hæren selv maa levere det hele til den militære Rettergang fornødne Personale. Der er Mange, der anse en saadan Ordning for i og for sig at være ønskelig. Da der kun er 8 Auditører i det Hele i Hæren, kan det jo ikke falde noget fornuftigt Menneske ind at ønske en saadan Ordning for Besparelsens Skyld; men naar der har hævet sig Røster herfor, er det sket, fordi man har ment, at den militære Disciplin vilde blive bedre, og kraftigere hævdet ved militære Personer, blive hævdet bedre, end Tilfældet vilde være ved Auditører, der jo som blot civile Retskyndige vilde